

[Morten Lange.]

organisationer, der er en gruppe repræsentanter for erhvervslivet, og der er andre grupper plus en liden flok politikere. Det er meget svært i rådet at finde frem til et fælles sprog, en fælles diskussionsform eller noget, der bare minder om det, imellem disse forskellige interessegrupper.

Det ses ganske klart og tydeligt af de resolutioner, man vedtager; hvis der ingenting står i dem, stemmer da som regel halvdelen af de tilstedeværende for dem. Hvis der står noget i dem, bliver de enten forkastet eller vedtaget, fordi de kun støttes af én af de interesserede grupper, og stemmetallene vil i næsten alle tilfælde være umådelig beskedne. De råd, der kommer fra et sådant særdeles blandet råd, er ærlig talt ikke så forfærdelig væsentlige. Det ville nok være en bedre løsning, om vi i højere grad byggede på en konferencevirksomhed, som samlede sig om en kulegravning eller et studium af enkelte af udviklingsarbejdets områder, og at man dertil i højest tænkelig grad inviterede dem, som havde interesse i området, og som kunne gøre en konkret indsats på det enkelte eller specielle område.

Nu har vi altså ikke taget os sammen til at finde en ny struktur. Den, jeg nævnte, kunne tænkes, og vi kunne naturligvis også tænke os et andet råd, der kunne fungere. Men vi har åbenbart i den sidste ende ladet sagen stå, omtrent hvor den står, i det håb, at den folketingskritik, som i realiteten er ført frem i udvalget, vil føre til et mere konsekvent arbejde i rådet og måske også til, at ministeren tænker på en sammensætning, så rådet giver nogle bedre råd.

Så har man endelig ment, at den direkte politiske rådgivningsvirksomhed med rimelighed kunne henlægges til et stående folketingsudvalg, som skal følge udviklingen på dette område. Jeg anser det for at være en udmærket tanke, hvis det vel at mærke kommer til at fungere. Vi har visse stående udvalg i dette ting, som skal følge forskellige ting, og det følger de taknemligt én gang om året ved at holde sættemøde; så har de fulgt sagen, så meget som den nu skal følges. Hvis *det* skal være meningen, har vi igen snydt hinanden. Derfor skal det være sagt her og med det samme, at hvis dette udvalg ikke mødes hyppigt, har det ingen mening. Så vil det ikke kunne fungere

efter sin hensigt, og så kan vi roligt lade finansudvalget fortsætte med sin ganske særlige form for tilsyn med virksomheden, nemlig tilsynet med, at bevillingerne ikke bliver overskredet, og hvad man ellers plejer at se på i dette fortrinlige og sagligt så kompetente udvalg.

Jeg tror ikke, vi har fundet de ideelle styrelsesorganer ved denne gennemgang af loven. Jeg tror endda, at der mangler temmelig meget. Det er naturligvis yderligere klart, at så længe loven har den blandede karakter af en række mere eller mindre kommercielle paragraffer og nogle paragraffer, som i langt mindre grad er det, må vi også se det som en rimelig konsekvens, at man har en blandet og uklar form for styrelse af loven. Jeg ville anse det for overordentlig fornuftigt, om flertallet havde indset det rigtige i den revision af loven, som vi har foreslået ved ændring af en række paragraffer. Men det er helt klart, at de samme ting også ville have fået konsekvenser for, hvorledes råd og styrelse skulle have taget sig ud.

På trods af disse kritiske bemærkninger er naturligvis de overordnede spørgsmål om Danmarks bistand til u-landene stadig væk de væsentlige for os og en afgørende politisk opgave nu som i de tidligere år. Jeg vil blot konkludere derhen, at da vi startede denne sag i folketinget, da var usikkerheden om, hvad der var de rette midler, overordentlig betydelig, og man kan med nogen bekymring sige, at på det stadi, vi står på i dag, er usikkerheden såmænd ikke blevet så forfærdelig meget mindre med hensyn til, hvilke midler der overhovedet har nogen effekt i det arbejde, vi prøver på at udføre.

Måske er i virkeligheden den største afklaring trods alt at finde i de spage ændringer af målsætningsparagraffen. Jeg tror, vi har tænkt os en lille bitte smule mere om med hensyn til, hvor det kan nytte at investere, og det er ikke usandsynligt, at denne paragraf som målsætning for vort arbejde i højere grad vil blive ledende end de vagere målsætninger, vi tidligere har haft.

Sigsgaard: Det er blevet sagt af den konservative ordfører og af venstres ordfører, at nu gjaldt det for alt i verden om, at u-landsbistanden forblev upolitisk; den måtte endelig ikke politiseres. Til det skal jeg kun